

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721011028
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3721011028.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti obžalovanému W. O., nar. XX.XX.XXXX v W., trestne stíhanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona účinného do 30.04.2022 na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.1.2023, prejednal odvolanie obžalovaného W. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 12T/27/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e
t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 12T/27/2022 bol obžalovaný W. O. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona účinného do 30.04.2022 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že po tom, čo si dňa 25.06.2021 v presne nezistenom čase po 13.30 h v obci B. - X., okres B. Z., od neznámej ženy za sumu 150,- Eur bez povolenia kúpil pre vlastnú potrebu 1 ks väčšieho kryštálu a niekoľko menších kryštálov bielej farby, tieto neoprávnené prechovával pri sebe do dňa 25.06.2021 do 15.45 h, kedy na ceste I/61 pri obci B. - X., okres B. Z., po výzve a zákonnom poučení dobrovoľne vydal príslušníkovi hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica priesvitné igelitové vrečko, v ktorom sa nachádzal 1 ks väčšieho kryštálu a menšie kryštály zabalené do päťeurovej bankovky a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že väčší kryštál s hmotnosťou 1,834 g s priemernou koncentráciou 70,1 % hmotnostných metamfetamínu obsahoval 1 286 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 32 obvykle jednorazovým dávkam na použitie a menšie kryštály s hmotnosťou 0,556 g s priemernou koncentráciou 70,0 % hmotnostných metamfetamínu obsahovali 389 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 10 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona účinného do 30.04.2022, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. I/ Tr. zák., 37 písm. m/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 (slovom: dva) roky, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci - päťeurovej bankovky č. NA 4220423695.

Citovaný rozsudok súdu okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný W. O. do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Obhajoba v písomných dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Mám za to, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky atribúty pri ukladaní trest resp. vhodnosti formy trestu vzhľadom k osobe páchatel'a. 1 keď mi súd uložil trest za použitia § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Trestného zákona mám za to, že pri ukladaní druhu trestu nezohľadnil všetky okolnosti skutku a najmä osobnosť páchatel'a. Je pravdou, že som sa ku skutku priznal, tento nepoprel a tento som oľutoval. Od počiatku som spolupracoval s OČTK a zaistené drogy som dobrovoľne vydal. Uložený trest však považuje za nevhodný a nie v súlade s účelom trestu pri takomto druhu trestnej činnosti a pomere páchatel'a. Svoje tvrdenie odôvodňujem nasledovne. Od svojich piatich rokov som liečený na Diabetes mellitus 1. typu (cukrovka). Toho času som na intenzifikovanom inzulínovom režime formou inzulínovej pumpy so závažnými komplikáciami. Môj zdravotný stav je nestabilný, opakovane si vyžaduje urgentnú hospitalizáciu pre ketoacidotické stavy. Diabetická ketoacidóza (DKA) je akútnou komplikáciou diabetes mellitus. Vzniká kombináciou absolútneho alebo relatívneho nedostatku inzulínu s vysokou koncentráciou kontraregulačných hormónov, riziku sú vystavení najmä pacienti s DML čo som práve ja. Často mávam hypoglikemické epizódy a to hlavne v noci. Tieto si vyžadujú nutnosť rýchleho zásahu príbuzných. V prípade neposkytnutia prvej pomoci mi hrozí až smrť. Žijem s matkou a otcom a títo mi často pri týchto epizódach pomáhajú - poskytujú mi prvú pomoc.

Okrem toho som liečený na očnej klinike UNM Martin pre diabetickú retinopatiu spôsobenú práve komplikovanou cukrovkou. Ide o závažné ochorenie ciev očnej sietnice a vo vyspelých krajinách je najčastejšou príčinou slepoty u diabetikov. V dôsledku zle kompenzovanej cukrovky spôsobuje vysoká hladina cukru v krvi upchatie a poškodenie drobných ciev, ktorými je sietnica pretkaná a dochádza tak k poruche prekrvenia sietnice. Pri tejto forme diabetickej retinopatie cievy v sietnici tzv. „netesnia“, vyteká z nich tekutina a spôsobuje opuch sietnice. Nedostatočné prekrvenie a opuch sietnice potom ničia schopnosť vidieť. Oko sa snaží napraviť situáciu rastom nových ciev. Tie sú ale nekvalitné, praskajú a môžu spôsobiť odchlípenie sietnice až slepotu. Každý diabetik by mal mať pravidelne, minimálne raz do roka, vyšetrené očné pozadie. Preto aj nosím okuliare so siedmimi dioptriami a aj napriek tomu veľmi zle vidím. Môj zdravotný stav je závažný, vyžaduje zvýšenú zdravotnícku starostlivosť a neustály dohľad. Ako som už uviedol, tento mi v značnej miere poskytujú práve moji rodičia na ktorých pomoc som odkázaný. Obávam sa, že ak by som nastúpil nepodmienečný trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, nebolo by mi možné poskytnúť potrebnú pomoc v prípade hypoglykemickéj epizódy. Rovnako mám za to, že by som nemohol absolvovať potrebné vyšetrenia očí.

Podľa § 53 ods. 1, písm. a) Tr. zák., trest domáceho väzenia až na 4 roky môže súd uložiť páchatel'ovi trestného činu, ak vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2 osobu a pomery páchatel'a postačuje uloženie tohto trestu a ak páchatel' dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť a ak sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami. Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa odseku 1 za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou 10 rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zák. odsúdený po dobu výkonu trestu domáceho väzenia je povinný v čase, ktorý určí súd zdržiavať na svojom obydlí vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Mám za to, že v mojom prípade a to hlavne vzhľadom na môj zdravotný stav sú dané také pomery páchatel'a, ktoré postačujú na uloženie tohto trestu. Sú tiež splnené aj zákonné podmienky na uloženie tohto trestu.

Podľa § 53, ods. 4 Trestného zákona súd môže uložiť páchatel'ovi počas výkonu trestu domáceho väzenia obmedzenia alebo povinnosti uvedené v §51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Takýmto obmedzením je najmä (a na môj prípad najvednejšie) uložiť obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Ako primeraná a efektívna povinnosť v mojom prípade by bola najpotrebnejšie uložiť mi povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa psychologickom

poradenstve, čo odporúčal aj znalec MUDr. M. N. vo svojom znaleckom posudku. V prípade drogových trestných činov je trest domáceho väzenia mimoriadne vhodným alternatívnym trestom, ktorý jednak šetrí náklady štátu na väzenie, ale tiež umožňuje nádejnejšiu resocializáciu odsúdeného bez sociálneho vylúčenia (odsúdený v niektorých prípadoch môže chodiť do práce a ostáva v svojom rodinnom prostredí) a to najmä v kombinácii s nariadenou liečbou či zákazom užívania drog, ktoré je kontrolované. V mojom prípade je uloženie takéhoto trest vzhľadom na môj zdravotný stav aj bezpečnejšie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd napádaný rozsudok zmenil tak, že mi uloží trest domáceho väzenia.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranosti nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v prejednávacom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) s použitím § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr. zákona mimoriadne znížil trest a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (3 až 10 rokov) vo výmere 2 roky nepodmienečne.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody okresný súd odôvodnil s poukazom na spáchania stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 7T/15/2021, ako aj v skúšobnej dobe podmiennečného zastavenia trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Martin sp. zn. 1Pv 144/20/5506. Okresný súd z toho vyvodil, že podmiennečné odsúdenie a podmiennečné zastavenie trestného stíhania nemalo na obžalovaného predpokladaný výchovný vplyv. Z rovnakého dôvodu okresný súd nepovažoval uloženie trestu domáceho väzenia obžalovanému za primerané.

Po splnení si svojej prieskumnej povinnosti sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Z obsahu trestného spisu jednoznačne vyplýva, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7T/15/2021 zo dňa 28.5.2021, právoplatným dňa 11.6.2021, ktorým bol obžalovanému za spáchanie prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Navyše obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil aj v skúšobnej dobe podmienečného zastavenia trestného stíhania pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona rozhodnutím Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. 1Pv 144/20/5506 zo dňa 28.9.2020, právoplatným dňa 15.10.2020, ktorým bola obžalovanému uložená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov. Uvedené opatrenia, ktoré mali pobádať obžalovaného k vedeniu riadneho života, však vo vzťahu k jeho osobe zjavne nenaplnili svoj výchovný účel. Obžalovaný sa opätovne dopustil ďalšej trestnej činnosti súvisiacej s omamnými látkami v čase, keď sa voči nemu uplatňovali trestnoprávne prostriedky výchovného charakteru. Netreba tiež zabúdať, že obžalovaný si aktuálne vykonáva ochranného liečenie protitoxikomanické ambulantly, ktorého výsledky podľa správy ošetrojúcej lekárky nie sú veľmi presvedčivé. Pritom práve ochranné liečenie v spojení s vyššie uvádzanými výchovnými opatreniami malo slúžiť na odstránenie, resp. minimalizáciu hlavnej príčiny trestnej činnosti obžalovaného, ktorým je užívanie nedovolených omamných látok. Uvedené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu preukazujú zjavnú neúctu obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, ako aj jeho sklony páchať úmyselnú trestnú činnosť.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je podľa odvolacieho súdu potrebné na ochranu spoločnosti obžalovanému, ktorý si nezobral ponaučenie z prechádzajúceho podmienečného odsúdenia a podmienečného zastavenia trestného stíhania, uložiť trest, ktorý mu svojim represívnym pôsobením zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Preto ak doterajšie tresty a opatrenia nespojené s pozbavením osobnej slobody nevedli k náprave a zmene správania obžalovaného, je spáchanie žalovaného trestného činu práve tým zákonným dôvodom, ktorý v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona vylučuje uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody. Rešpektujúc základné zásady ukladania trestu podľa § 36 ods. 4 Tr. zákona, predovšetkým však s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho doterajší spôsob života, ako aj na možnosti jeho nápravy, sa odvolací súd plne stotožnil s názorom okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Podľa odvolacieho súdu nemožno účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného dosiahnuť uložením trestu iného druhu.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona súd môže podmienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

- a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
- b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Nad rámec odôvodnenia okresného súdu odvolací súd poukazuje na znenie vyššie citovaných ustanovení § 34 ods. 6 a a § 49 ods. 2 Tr. zákona. Nakoľko v preskúvanom prípade sa obžalovanému kladie za vinu spáchanie trestného činu, pri ktorom je Trestným zákonom v osobitnej časti ustanovená sadzba trestu odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 10 rokov, podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona nie je možné neuložiť trest odňatia slobody. Skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného

činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, vylučuje podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona uloženie podmieneného trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval obžalovaným vytýkané chyby za dôvodné.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.